№ 110. Sobota 13. Maja 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Lwów, 13. maja. Wczoraj po zamknięciu naszego dziennika przyniosły telegramy przerażającą wiadomość o okropnej klęsce pożarowej, która na dniu 12. b. m. dotknęła miasto obwodowe Kołomyję. Telegramy te opiewają:

Kołomyja, 12. maja, 11. godzina 5. min. zrana. Od godziny 10 stoi Kołomyja w płomieniach. Cały rynek, z wyjątkiem wschodniej części, sądowy oddział urzędu powiatowego, główna strażnica i powiatowa kancelarya werbunkowa zgorzały już. Ratunek niepodobny dla wielkiego wichru. Kościołom i politycznemu urzędowi powiatowemu nie zagraża żadne niebezpieczeństwo. Magazyn wojskowy i urząd obwodowy są w niebezpieczeństwie.

Godzina 1. min. 10. w południe. Ogień sroży się ciągle jeszcze. Kościoł ocalony, także władzy obwodowej niezagraża teraz żadne niebezpieczeństwo. Dotąd zgorzało przeszło 300 domów. Wicher tak gwałtowny, że o ćwierć mili za miastem popaliły się stodoły.

Godzina 6. min. 20. po południu. Nakoniec uśmierzył się ogień na wschodniej krawędzi miasta. Zgorzało 450 do 500 domów. Wszędzie tli jeszcze ogień i przeto nieustało niebezpieczeństwo, gdyż ratunek i gaszenie niełatwe są przy takiem rozszerzeniu ognia. Użyto wszelkich środków ostrożności. Nieszczęście i szkoda ogromne, zwłaszcza, że dotknięte zostały głównie najuboższe klasy ludności izraelickiej, 800 do 1000 familii zostało bez przytułku.

Część urzędowa.

Lwów, 12. maja. Dnia 10. maja b r. została wydana i rozesłana z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część V. przekładów z Dziennika ustaw Państwa z roku 1864 dla Królestwa Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Ta część zawiera:

Nr. 56. Okólnik ministerstwa wojny z dnia 11. lipca 1864, z bliższemi postanowieniami do przeprowadzenia ustawy drukowej i ustawy o postępowaniu karnem w sprawach drukowych z dnia 17. grudnia 1862 r., dla osób wojskowych zewnątrz Pogranicza wojskowego.

Nr. 57. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1864, o utworzeniu ubocznych urzędów celnych klasy II. w Schaan i Wadutzu w Księstwie Liechtenstein.

Nr. 58. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 8. października 1864, o zniesieniu zakazu wywozu i przewozu kos do Rosyi.

Nr. 59. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14. października 1864, o zaprowadzeniu znaczków stemplowych na 15 złr., 7 złr., 2 złr., 50 c., 90 c., 36 c. i 3 c.

Nr. 60. Patent cesarski z dnia 19. października 1864, którym zwołaną zostaje Rada Państwa na dzień 12. listopada 1864 roku we Wiedniu.

Nr. 61. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. października 1864, względem upoważnienia ubocznego urzędu celnego Pertegada do uwzględnionego co do cła postępowania z olejem i winem, wprowadzonem do powszechnego terytoryum celnego z Istryi, Wysp Gwarneryjskich lub z Dalmacyi.

Nr. 62. Traktat pokoju, zawarty między Austryą, Prusami i Danią dnia 30. października 1864.

Nr. 63. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1864, obwieszczające utworzenie dyrekcyi jeneralnej, względem nieruchomej własności.

Nr. 64. Rozporządzenie ministerstwa stanu, ministerstwa wojny, kancelaryi nadwornej królewsko-węgierskiej, siedmiogrodzkiej i kroacko-slawońsko-dalmatyńskiej z dnia 29. listopada 1864, dotyczące nazwy grecko nieunickiego kościoła.

Nr. 65. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i handlu z d. 2. grudnia 1864, którem uregulowanym zostaje jednostajnie, na podstawie najwyższej uchwały z dnia 28. listopada 1864 r., instytut asesorów ze stanu handlowego przy sądach handlowych i senatach handlowych trybunałów pierwszej instancyi.

Nr. 66. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. grudnia 1864, o rozciągnieniu uwzględnionego poboru soli na rzecz właścicieli okrętów, z drzewa budowanych, celem konserwowania tychże.

Nr. 67. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1864, względem dalszego istnienia znaczku stemplowego na 12 c.

Nr. 68. Ustawa z dnia 28. grudnia 1864, dotycząca dalszego trwania podwyższeń podatku, stempla i należytości podczas miesięcy: stycznia aż do marca łącznie 1865 r.

Nr. 69. Ustawa z dnia 28. grudnia 1864, względem podwyższenia restytucyi cła i opłaty konsumcyjnej przy wywozie cukru.

Na rzecz istniejącego we Lwowie gr. kat. seminaryum nauczycielskiego wpłynęła od kilku gmin powiatu zaleszczyckiego jednorazowa kwota 28 złr. 10 c. w. a.

Gmina *Horodnica*, w obwodzie czortkowskim obowiązała się, zapewnioną już dawniej na rzecz lwowskiego seminaryum nauczycielskiego kwotę 15 złr. do wypłacenia w 5 ratach rocznych, podwyższyć na 50 złr. w. a., którą ma wypłacać w 10 równych ratach rocznych. Oprócz tego przyjęła ta gmina na siebie obowiązek, na sprawienie środków naukowych dla istniejącej w miejscu szkoły trywialnej płacić rocznie 10 złr. w. a.

Podobnież obowiązały się gminy *Jagielnica* z *Nagorzanką*, *Łanowce* i *Trybuchowce* w obwodzie czortkowskim płacić na sprawianie środków naukowych zacząwszy od roku szkolnego 1865 trzy pierwsze po 10 złr., a ostatnia po 15 złr. w. a. rocznie.

Nakoniec obowiązała się po wieczne czasy gmina *Dżuryn*, w obwodzie czortkowskim, podwyższyć dotychczasową dotacyę nauczyciela ze 105 złr. na 150 złr. w. a. rocznie w gotówce, a dodawane dotąd nauczycielowi 8 mierzyc zboża w ziarnie podwyższyć na 20 mierzyc rocznie, zacząwszy od 1. września 1865.

Okazaną temi ofiarami dążność ku podniesieniu szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. maja 1865.

Część nieurzędowa.

Lwów, 13. maja.

Przedwczoraj miały posiedzenia *obie izby Rady państwa*. W izbie panów wyraził najprzód prezydent a po nim izba kondolencyę swoją nad zgonem księcia Liechtensteina. Dalej oznajmiono izbie, że do prezydyum nadeszły następujące wnioski: traktat handlowy ze związkiem celnym i nowa taryfa celna, przyjęta w izbie deputowanych ustawa finansowa z budżetem na rok 1865, i ustawa względem przypuszczenia cudzoziemców do ochrony marków. Wnioski te odesłano do przynależnych komisyi. Następnie złożył książę *Colloredo* petycyę rady gminnej Wiednia względem kolei żelaznej z Wiednia do Eger i Pragi, a *Fanfogna* petycyę gminy Budweis względem ubocznej kolei z Budweis do Pragi, i względem wcześniejszego rozpoczęcia kolei z Wiednia do Pilsen. W końcu nastąpiło sprawozdanie komisyi względem pobierania podatku dochodowego od przedsiębiorstw kolei żelaznych. Większość komisyi proponowała przyjęcie wniosku rządowego, a mniejszość przejście do porządku dziennego. W debacie jeneralnej zabierali głos: hr. *Czernin*, ministrowie *Plener* i *Lasser* za przyjęciem wniosku, a hr. Antoni *Auersperg*, baron *Hennet* i książę *Jabłonowski* za przejściem do porządku dziennego. W końcu podniósł hr. Antoni *Auersperg* wniosek względem przejścia do porządku dziennego jako własny, i znalazł liczne poparcie. Na tem skończyło się posiedzenie.

W izbie deputowanych zapełnione zostały pierwsze godziny posiedzenia wyborami, a mianowicie najprzód odbył się z powodu rezygnacyi Dra *Herbsta* wybór zastępcy do wydziału dla kolei Braunau-Ried-Neumarkt i wybrany został deputowany *Gschnitzer* następnie przedsiębrano wybory do wydziału względem ustawy o nieustającej czynności wydziału reformy podatkowej, i zostali wybrani: *Mühlfeld*, *Berger*, *Wężyk*, hr. *Hartig*, *Kuranda*, *Hassmann*, *Teutsch*, *Polowy* i *Hagenauer*. Z porządku dziennego przypadło potem pierwsze odczytanie wniosku dep. *Bergera* względem nadesłanych przez ministra sprawiedliwości protestów kilku prezydentów trybunałów sądowych w Wiednie przeciw mowie dep. *Schindlera* na posiedzeniu z 28. kwietnia. Wniosek ten, który wnioskodawca motywował w dłuższej przemowie, żąda, ażeby przysłane izbie dokumenta oddane zostały osobnemu wydziałowi pod obradę. Przy głosowaniu został ten wniosek odrzucony. W końcu załatwiono jeszcze kilka petycyi i prezydent zamknął posiedzenie naznaczając przyszłe na dzień następny.

W Berlinie mówią w kółkach półurzędowych, iż po ostatniem głosowaniu izby deputowanych, jedno z dwóch, albo ministeryum albo izba ustąpić musi. Ministeryum postanowiło przeprowadzić zadanie swoje do końca samego, nie maszwięc innego środka jeno rozwiązanie izby deputowanych, poczem rząd starać się będzie o

pozyskanie większości przy nowych wyborach. Wybory te jednak dopiero w jesieni nastąpić mogą, dzisiejsze bowiem okoliczności nie sprzyjałyby rządowi, przytem też, jeżeli nie zajdą nieprzewidziane jakie wypadki, nowy sejm dopiero w styczniu przyszłego roku zebrać by się mógł. Kadencya obecna tem prędzej skończyć się powinna, iż rząd i sama nawet izba końca tego pragnie. Tak rząd jak i izba przekonały się o zupełnej bezskuteczności dalszego wotowania w kwestyach budżetowych. Prócz tego dla wielkiego upału, posiedzenia w nędznej sali deputowanych, wcale nie są przyjemne.

Rzymski korespondent potwierdza powtórnie, iż negocyacye między Rzymem a Turynem odnoszą się do spraw li tylko kościelnych. Potwierdza to i wiedeńska *Abend Post*. Wszystkie kombinacye polityczne, które z negocyacyami temi wiązano, odpadają same przez się, wiadomość zaś, jako c. k. ambasador w Rzymie udział mieć miał w tych negocyacyach, jest tak widocznie zmyśloną, iż zaprzeczenia nawet niepotrzebuje. Rzecz ta nie obchodzi wcale Austryi i jej interesa. Mylna też jest wieść w Rzymie rozsiewana o proteście, który Król neapolitański, Franciszek II. kardynałowi Antonellemu złożyć miał.

Turyński dziennik *Italia* zapewnia, jakoby p. Vegezzi mianowany być miał posłem w Rzymie. Dziennik ten dodaje, iż rząd uznaje głowę chrześciaństwa i negocyować z nią będzie co do spraw kościelnych, władzy jednak Papieża nie uznaje.

Dzienniki paryzkie zapełnione są telegramami o pobycie Cesarza Napoleona w Algieryi. Cesarz zwiedził dolinę Mitidja i zakłady rolnicze i przemysłowe w niej będące. Sądzą, iż pobyt Cesarza w Algieryi przedłuży się poza czas pierwiastkowo zakreślony, i może się do dwóch miesięcy przeciągnie.

Koloniści algierscy, którzy ponieśli szkodę w skutek powstania odebrali dawnie od Cesarza jeden milion franków tytułem wynagrodzenia; teraz wypłacona im będzie suma półtora miliona z kontrybucyj na powstańców nałożonych.

Po *kapitulacyi Johnstona*, o której donoszą już z pewnością, można północno-amerykańską wojnę domową uważać już za zupełnie skończoną, zwłaszcza, że jak donosi *N. Y. H. Z.*, poddał się także Mosby, szef korpusów partyzanckich, które dotąd niepokoiły północną Wirginię. Podobnież mieli się poddać inni podobni dowódzcy band w Kentucky i w Tennessee. Jestto bardzo ważny wypadek, gdyż zbija zupełnie obawę, by szefowie powstania nawet po zakończeniu wielkiej wojny niezechcieli prowadzić dalej walki partyzanckiej. Odtąd więc zwróci się cała uwaga na dzieła reorganizacyi, które muszą się teraz rozpocząć.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 11. maja. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśniejszy Pan wraz z WW. książętami Toskańskimi i kilkoma adjutantami odjechał przedwczoraj po południu z dworca kolei w Meidling do Reichenau, gdzie będzie polował na głuszce. Najjaśniejsza Pani jeździła przedwczoraj po południu konno do Lainz a wieczorem powróciła do Schönbrunnu. Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia zabawią do końca b. m. w Wiedniu, a następnie przeniosą się do Schönbrunnu. — Arcyksiążęta Zygmunt i Wilhelm mają przybyć do Wiednia koło 20. b. m.

Sławny z swoich podróży po Afryce Henglin przybył tu przedwczoraj wieczorem i stanął w hotelu Meissl. — Arcybiskup Landgraf Fürstenberg przybył tu z Rzymu i odjechał zaraz do Ołomuńca.

(Przesyłki do Mexyku.) Gazeta Wiedeńska zamieszcza następujące obwieszczenie względem przesyłek do Mexyku: Aby ułatwić przesyłanie pieniędzy przeznaczonych dla żołnierzy ces. aust. mexykańskiego korpusu ochotników, tudzież od tychże do ich krewnych i t. d. w Austryi, pozwolono składać odnośne sumy do Mexyku przeznaczone u c. mexykańskiego pułkownika i attaché poselstwa Macieja Leisser (Friedrichstrasse Nr. 6. w Wiedniu), na którego polecenie komenda austr. mexykańskiego korpusu ochotników będzie je wypłacać wskazanym osobom; tenże za poleceniem rzeczonej komendy będzie nawzajem wypłacał osobom w Austryi zamieszkałym pieniądze złożone dla nich w komendzie austr. mexyk. korpusu ochotników.

Pieniądze przeznaczone dla oficerów i żołnierzy tego korpusu ochotników mogą więc być składane u pułkownika Leisser lub pocztą franco do niego nadsyłane w Napoleondorach. Poświadczenie odbioru będzie udzielane natychmiast lub jeżli przesyłka pocztą nadeszła pocztą będzie przesyłane.

Kwoty na polecenie z Mexyku wypłacać się mające osobom zamieszkałym na prowincyi, będą także przesyłane pocztą a poświadczenie odbioru ma być nadesłane pułkownikowi Leisser.

(Sprawy parlamentarne.) Na wczorajszem posiedzeniu *wydziału celnego* doszedł wreszcie *austryacki traktat handlowy ze związkiem celnym* do głosowania i przyjęty został 11 głosami przeciw 4. Na wniosek Dr. *Herbsta* i na życzenie prezesa barona *Doblhoffa*, który dodał jednak, że nie ma przymusu w tym względzie, motywował każdy członek swoje wotum. Dr. *Herbst* był pierwszym. Mówił on, że traktat ma wprawdzie niektóre wady, ale postanowienia ułatwiające obrót pograniczny i kartel celny, skłoniły go do głosowania za wnioskiem. Przy krótkości czasu spada wielkość odpowiedzialności w razie przyjęcia więcej na rząd, a w razie odrzucenia więcej na izbę. Hrabia *Wrbna, Szabel* i *Hagenauer* sądzą, że więcej jest powodów za przyjęciem niż za odrzuceniem, a obudzone obawy zostaną zaprzeczone doświadczeniem. Dr. *Brestl* powoływał się na swoje, dawniej już wyłuszczone powody za przyjęciem traktatu. *Kinsky* jest także za przyjęciem i to z ogólnego stanowiska austryackiego. *Oberleithner* i *Bocheński* są również za przyjęciem. *Binder* także, dodając, że z większą jeszcze przyjemnością byłby głosował za traktatem, gdyby głosowanie to obejmowało także nową taryfę celną, gdyż oboje uważa on za początek nowej polityki handlowej w Austryi. *Winterstein* i *Doblhoff* są także za przyjęciem, pierwszy dla kartelu celnego, a drugi dla utrzymania handlowo-politycznego stosunku ze związkiem celnym. Przeciw przyjęciu głosowali *Skene, Stummer, Schlegel* i *Proskowitz*. Sądzą oni, że kartel celny i ułatwienia obrotu można było uzyskać także bez traktatu, który uważają za nieszczęście. *Skene* zapowiedział w ich imieniu wotum mniejszości. Przy wyborze sprawozdawcy otrzymał Dr. *Herbst* wszystkie głosy przeciw jednemu, ale nie przyjął wyboru, i przeto wybrany został Dr. *Brestl* jednogłośnie sprawozdawcą wydziału.

(Aresztowanie fałszerza bonów skarbowych piemonckich.) Donoszą z Wenecyi, iż władzom tamtejszym udało się uwięzić pewnego człowieka, który się trudnił na wielki rozmiar fabrykowaniem fałszywych bonów skarbowych piemonckich. W kantorze jednym wexlarskim człowiek wytwornie ubrany zmienił bon takowy na 500 franków. Wexlarz nie spostrzegł oszustwa aż po wydaleniu się oszusta; policya jednak poszła za śladem oszusta i udało się jej wytropić go w Padwie, właśnie jak zmieniał większą sumę fałszywych papierów. Schwytanego na gorącym uczynku odstawiono do Wenecyi, i przy ściślejszej rewizyi znaleziono przy nim 20.000 fr. w fałszywych bonach skarbowych. Oszust, jako poddany piemoncki, władzom piemonckim wydany został.

Włochy.

Rzym, 5. maja. *(Różne wiadomości.)* Po ukończeniu negocyacyi z rządem Króla Wiktora Emanuela, w których to negocyacyach tylko niektóre kwestye podrzędne do załatwienia pozostały, gabinet watykański wystosować ma do dworów katolickich memoryał, wykazujący początek, tendencye i cele zawartej transakcyi. Memoryał ten, dzieło znacznej objętości, w głównych zarysach wypracowane już zostało. Ojciec św. przepełniony jest radością, iż nadzieja położenia tamy anarchii kościelnej we Włoszech, wkrótce przyjdzie do skutku. Osierocenie tylu stolic biskupich we Włoszech, było wielkiem dla Ojca św. zmartwieniem.

Neapol, 2. maja. Wczoraj udało się 200 studentów ze sztandarem akademickim, żałobną krepą okrytym, przed dom konzula amerykańskie, i przez deputacyę z grona swego wysłaną doręczyli mu adres z wyrazem sympatyi dla narodu amerykańskiego i żalu z powodu zamordowania prezydenta Lincolna. Konzul przyjął adres z wdzięcznością i przyrzekł przesłać go swemu rządowi.

Powszechna augsburgska gazeta podaje następujący spis siły zbrojnej lądowej i morskiej tak zwanego Królestwa włoskiego. Armia stała liczy 377.455 ludzi, gwardya narodowa ruchoma 152.000 ludzi. Flota wojenna składa się ze 100 okrętów i 1322 dział, z osadą 19.000 ludzi. Flota handlowa liczy 50 parowców i 16.500 statków żaglowych. W ogóle Włochy mają 137.390 marynarzy. Gwardya narodowa liczy w ogóle 1,997.540 ludzi, a mianowicie 1,230.988 gwardyi czynnej a 766.552 rezerwistów. Jest w ogóle 80 legii gwardyi narodowej, a w nich 570 batalionów i 10.708 kompanii.

Co zaś dotycze wychowania publicznego, jest 19 wszechnic, 250 gimnazyi, 147 szkół technicznych, 21 szkół elementarnych królewskich męzkich a 18 żeńskich. Szkoły gminne są w 7290 gminach i liczą 21.000 nauczycieli.

Wojsko papiezkie składa się obecnie z 12 kompanii i 2 szwadronów żandarmeryi, 9 bateryi artyleryi, 3 batalionów piechoty, 1 batalionu strzelców pieszych, 1 batalionu zuawów i 1 batalionu karabinierów. Służba zdrowia liczy 20 lekarzy i chirurgów. Prócz tego jest gwardya szlachecka Papieża, gwardya przyboczna szwajcarska i jeden batalion gwardyi pałacowej.

Rozbójnicy ciągle jeszcze niepokoją południowe prowincye państwa papieskiego i prowincye neapolitańskie. W Sycylii zaś rozbójnictwo doszło do okropnych rozmiarów. Nikt nie jest pewien życia swojego, w Palermie stolicy sycylijskiej, liczącej blisko 200.000 mieszkańców, nie przejdzie ani jeden dzień żeby nie słyszano o napadach, morderstwach i rozbojach. Nowy prefekt, który z Genuy przybył, stara się wszelkiemi środkami zapobiedz złemu i uwolnić Sycylię od tak okropnej plagi; dotąd jednak usiłowania jego żadnego skutku nie odniosły, z rządami piemonckiemi wdarła się wielka demoralizacya między ludność sycylijską, jakiej dawiej nie było.

Królestwo Polskie.

(Wychodźtwo do Ameryki.) *Ostsee Ztg.* donosi od granicy polskiej, 5. maja. Zbiegły niedawno z więzienia kaliskiego były przewódzca powstańców Zieliński, przybył po długiej i uciążliwej podróży do Monachium, nie posiadając wcale pieniędzy na drogę. Udał się on do tamecznego komitetu mającego na celu wspieranie Polaków, lecz oświadczono mu, że wówczas jedynie dostanie zapomogę, jeżeli zgodzi się na wyemigrowanie do Ameryki. Przyjął on ten warunek, i odesłany został niezwłocznie wraz z wielu innymi wychodźcami polskimi do Bremy. Kazdy Polak udający się do Ameryki, otrzymuje pieniądze na drogę i list rekomendacyjny do ja-

kiegoś jenerała mieszkającego w Nowym Jorku; list taki obejmuje prośbę, ażeby wychodźcy zwerbowani zostali do armi Stanów zjednoczonych.

Rosya.

(Uwolnienie jen. Murawiewa od służby.) Ruski Inwalid pisze: Przez najwyższy rozkaz z dnia 17go (29go) kwietnia Najjaśniejszy Pan przychylając się do prośby jenerała piechoty hr. Murawiewa, najmiłościwiej uwolnił go z powodu zupełnie nadwerężonego zdrowia od zajmowanych przez niego obowiązków jenerał-gubernatora wileńskiego. kowieńskiego, grodzieńskiego i mińskiego, głównego naczelnika witebskiej i mohilewskiej gubernii i dowodzącego wojskami wileńskiego okręgu wojennege, z pozostawieniem członkiem rady państwa; dyrektor kancelaryi ministerstwa wojny, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant von Kaufman mianowany został jenerał-gubernatorem wileńskim, kowieńskim, grodzieńskim i mińskim, głównym naczelnikiem witebskiej i mohilewskiej gubernii i dowodzącym wojskami wileńskiego okręgu wojennego, z pozostawieniem w godności jenerał-adjutanta; jenerał-major z orszaku Jego Ces. Mości Potapow, najmiłościwiej uwalnia się od obowiązków pomocnika jenerał-gubernatora wileńskiego, kowieńskiego, grodzieńskiego, głównego naczelnika gubernii witebskiej i mohilewskiej, z powodu zwinięcia tej posady z pozostawieniem w orszaku Jego Ces. Mości; wice-dyrektor kancelaryi ministerstwa wojny, jenerał-major Mordwinow, dyrektorem tejże kancelaryi; pomocnik dowodzącego wojskami wileńskiego okręgu wojennego, jenerał-lejtnant Chruszczew, otrzymał urlop do Rosyi i za granicę na miesięcy 11 z uwolnieniem od obecnych obowiązków a zaliczeniem w piechocie armii do wojsk zapasowych.

Najwyższy reskrypt do jenerała piechoty Murawiewa 2go opiewa: Hrabio Michale Mikołajewiczu. Powołałem was do zarządu północno-zachodniemi guberniami w tej trudnej chwili, kiedy wiarołomny bunt, wybuchły w Królestwie Polskiem, rozszerzał się w ich granicach i już potrafił w nich zachwiać główne podstawy rządowego i społecznego porządku. Pomimo nadwerężonego zdrowia waszego, w skutku czego niedawno przedtem zmuszony byłem przychylić się do prośby waszej o uwolnienie was od jednoczesnego zarządu ministerstwem dóbr rzadowych, departamentem dóbr korony i korpusem mierniczym, z przykładnem poświeceniem przyjęliście na siebie powierzone wam przeze Mnie nowe obowiązki, i przy wykonywaniu ich usprawiedliwiliście w zupełności Moje oczekiwania. Bunt został poskromiony; siła władzy rządowej przywrócona; spokojność społeczna utrwalona i zapewniona przez szereg środków, przyjętych przez was z właściwą wam niezmordowaną działalnością, umiejętnością, znajomością miejscowych warunków i niezachwianą stałością. Zwróciliście uwage na wszystkie gałezie zarządu w powierzonym wam kraju; urzeczywistniliście i utrwaliliście nakreślone przeze Mnie przekształcenie bytu ludności włościańskiej, w ogromnej większości wiernej swym obowiązkom i teraz znowu okazującej głęboką wiedzę starożytnej i nierozerwanej jedności zachodniego kraju z Rosyą. Troskliwie staraliście się o polepszenie bytu duchowieństwa prawosławnego, przywróciliście w pamięci narodowej odwieczne świętości prawosławia, przyczyniliście się do budowy i upiększenia świątyń prawosławnych i wraz z powiększeniem liczby szkół ludowych, daliście podstawy przekształcenia ich w duchu prawosławia i ruskiej narodowości. Czyny wasze są w zupełności przeze Mnie ocenianie i zjednały wam to ogólne współczucie, jakie tyle razy i z różnych stron było wam wyrażone. Ku największemu Memu żalowi wasze bezustanne i zwiększone zajęcia jeszcze bardziej nadwerężyły zdrowie wasze, i znów donieśliście Mi o niemożności dalszego wypełniania leżących na was nader trudnych obowiązków. Przychylając się do waszego życzenia i z ubolewaniem uwalniając was od pełnionych przez was obowiązków i godności, oprócz godności członka rady państwa, zarazem dla okazania Mojej dla was wdzięczności i dla uwiecznienia pamięci zasług waszych dla tronu i ojczyzny, przez ukaz dziś wydany do rządzącego senatu, wyniosłem was wraz ze zstępnem potomstwem do godności hrabiowskiej Cesarstwa rosyjskiego. Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką napisano: „Szczerze wam wdzięczny Alexander.“ Nicea, 17. (29.) kwietnia 1865 r.

Jenerał Kaufmann, który został gubernatorem zachodnich prowincyi po jenerale Murawiewie, należy według *„Rosyjskiej korespondencyi“* do szczęśliwych tych ludzi, którzy talentem, pracą i innemi przymiotami zawsze okoliczności na swoją korzyść obrócić umieją. Po świetnem ukończeniu studyów swoich w szkole inżynierów w Petersburgu, jenerał Kaufmann udał się do Kaukazu, zrobił tam karyerę swoje wojskową, miał udział w wielu wyprawach i awansował stopniowo na jenerała. W ostatniej kampani przeciwko góralom, został szefem sztabu jenerała Murawiewa, brata tego, którego teraz zastąpić ma. Stałość jego i zgodliwość wszędzie uznane zostały; w wojnie krymskiej umawiał się on z angielskim jenerałem Williamsem o warunki kapitulacyi Karsu. Po kampanii w małej Azyi, jenerał Kaufmann ciagle był czynnym na polu administracyjnem. Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz powołał go na szefa sztabu inżynieryi, poczem objął dyrekcyę kancelaryi ministeryum wojny. Było to w czasie, w którym ważne reformy przeprowadzone być miały. Trzeba było armię zorganizować na nowo, przekształcić stare bataliony, rekrutacye, rachunkowość i t. p. Jenerał Kaufmann umiał zawsze wywiązać się z trudnego swego zadania i imie jego obok ministra wojny Milutina pamiętne zawsze będzie w reorganizacyi armii rosyjskiej.

Kronika.

(Pożary.) Dnia 26. z. m. o północy zniszczył pożar w **C h l e w i s k a c h** w obwodzie żółkiewskim dom włościanina Wojciecha K., przy czem niestety zginął też w płomieniach ojciec tego włościanina.

Dnia 3. maja o godzinie 9tej z rana wszczął się ogień w **M y t a r c e** w obwodzie sanockim i zniszczył jeden dom włościański z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi, zasobem zboża i rozmaitemi sprzętami, wszystko razem wartości do 369 złr. w. a. Poszkodowany przypisuje ten pożar podpaleniu, ale nie ma żadnych poszlak tej zbrodni.

W miasteczku powiatowem, w **S o ł o t w i n i e** w obwodzie stanisławowskim, zgorzało 8. b. m. wieczorem dziewięć domów na rynku. Przyczyną tego pożaru zdaje się być umyślne podpalenie, gdyż w tym samym domu, w którym wszczął się pożar, pokazywał się już dwa razy ogień w przeciągu dwóch tygodni, a dnia 2. b. m. zniszczył nawet zupełnie należącą do tego domu stajnię. Szkodę obliczono na 8060 złr. w. a.

(Nieszczęsny wypadek.) W **B o j a ń c u** w obwodzie żółkiewskim utonął 3. b. m. przy łowieniu ryb w stawie włościanin tamtejszy Onufry Korbalewicz.

(Uroczystość Dantego w Wiedniu), odbędzie się podobnie jak w innych stolicach europejskich d. 14., 15. i 16. b. m. to jest podczas obchodu jubileuszu tego poety w Florencyi. P. Musafia docent języka włoskiego i literatury w uniwersytecie wiedeńskim będzie miał w salach uniwersyteckich odczyt o „Boskiej Komedyi“ i jej twórcy. Włosi w Wiedniu zamieszkali wykonają publicznie d. 14. b. m. wielki koncert na korzyść ubogich.

(Rozdanie nagród w c. k. akademi sztuk pięknych w Wiedniu) odbyło się d. 10. b. m. Nagrody rozdzielał sam pan minister stanu. Z naszych ziomków otrzymali nagrody, pan Robert **S c h u s t e r** z Podgórza za najlepszy rysunek postaci ludzkiej według modelu, i pan Henryk Grabiński ze Lwowa za najlepsze studya w ciągu ostatniego 1½ roku dostarczone.

(Sławny niegdyś fortepianista Liszt) wstąpił do stanu duchownego i na księdza wyświęcony został. Ma on pozostać w pobliżu osoby Papieża i sądzą, iż wkrótce mianawany będzie prałatem domowym Jego świątobliwości.

(Stan zarazy w Petersburgu.) „Inwalid“ z 7. b. m. podaje następujący wykaz stanu zarazy w Petersburgu w d. 4. b. m. było chorych 4612, przybyło 341, wyzdrowiało 298, umarło 91, pozostało 4654.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Przemyśl, 5. maja. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. na targach w obwodzie Przemyskim były następujące:

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jarosław		Jaworów		Mościska		Niżankowice		Sieniawa	
	zr.	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	87	3	.	3		3	.	2	45	2	80
„ żyta . .	2	2	1	70	1	50	1	80	1	47	1	75
„ jęczmienia .	1	88	1	50	1	50	1	60	1	37	1	85
„ owsa . . .	1	20	1	10	1	.	1	7	1	.	1	25
„ hreczki . .	2	10	2	.	2	.	1	60	.	.	2	20
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.		.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	30	1	20	1	30	1	60	.	.	1	.
Cetnar siana . . .	1	20	1	40	.	80	1	20	.	.	.	70
„ wełny	.	.	90	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	32	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	7	50	8	.	8	75	6	17	6	77
„ „ miękkiego	5	12	6	50	5	50	6	75	4	27	5	20
Funt mięsa wołowego	.	16	.	13	.	13	.	12	.	12	.	11
Mas okowity . . .	.	50	.	80	.	80	.	42	.	42	.	70

Ostatnia poczta.

W i e d e ń, 12. maja. Gaz. Wied. pisze: Podług raportu wysłanych do Petersburga lekarzy, prymaryusza Dra. *Berthleffa* i Dra. *Jankowskiego* z 1go maja r. b. powiększyła się nieco po Wielkonocy liczba chorych na panującą tam epidemicznie febrę powrotną, tak, że stan próżnych łóżek w szpitalach zmniejszył się ze 400 (Gaz. Wied. z 3. maja r. b.) na 300. Sama słabość jednak stała się mniej gwałtowną i charakterystyczne jej objawy są mniej wybitne. Zdarza się już więcej form mieszanych febry powrotnej z tyfusem, zapaleniem płuc i innemi słabościami, jak zwykle przy gaśnięciu każdej epidemii niewystępuje już całkiem czysto właściwa słabość epidemiczna. Wypadki tyfusu są jeszcze częste i niekiedy ciężkie, nie różnią się jednak niczem od tyfusu, który już kilkakrotnie grasował w Galicyi epidemicznie. Sposób leczenia febry powrotnej jest taki sam, jak przy tyfusie. Chininy dawano z początku często, teraz przestano znowu, ponieważ skutki nie odpowiadały oczekiwaniom. Pomiędzy lekarzami petersburgskimi są zawsze jeszcze tacy, którzy febrę powrotną pomimo właściwości objawów w wypadkach wybitnych nie uważają za osobny rodzaj słabości, lecz tylko za rodzaj tyfusu.

B e r l i n, 11. maja. Wiedeńska wiadomość w *N. Fr. Pr.*, jakoby Austrya proponowała w Berlinie, ażeby za przeniesienie czę-

ści pruskiej marynarki do Kielu nastąpiła odpowiednia redukcya wojsk lądowych, jest bezzasadna. Austrya nie robiła takiej propozycyi. Przeciwnie oświadczyły Prusy same jeszcze 17. kwietnia w pierwszej odpowiedzi na protest Austryi z 11. kwietnia przeciw przeniesieniu stacyi floty pruskiej do Kielu, że gotowe są po przeniesieniu stacyi marynarki do Kielu przeprowadzić odpowiedne zmniejszenie armii lądowej.

Tryest, 11. maja. Parostatek wojenny „Andrzej Hofer" odpłynął dziś do Kattaro, by zabrać na pokład Księcia Montenegru.

Ateny, 6. maja. Król powraca 8go b. m. Jenerał *Hahn* opuszcza wkrótce Grecyę i osiędzie stale w Szwajcaryi.

Konstantynopol, 6. maja. Abd-el-Kader przybył tu i gości u Sułtana. Nowy prezydent ministrów usunął wszystkich 66 gubernatorów prowincyi. Obiega pogłoska o expedycyi do Heratu dla poparcia operacyi rosyjskich w Azyi centralnej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. maja.

Hotel George: PP.: Br. Zoylen Fran., z Szczawnicy. — Szeliski Kaz., z Chodaczkowa. — Ziętkiewicz Lud., z Kobyłowłok.

Hotel europejski: Hr. Olizar Erazm, z Kniażego. — Zarewicz Władys., z Zawadki.

Hotel angielski: Wojty J. c. k. radz. wyż. sąd. kraj., z Czerniowiec.

Hotel Langa: Lachowski Leop. c. k. naczel. powiat., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. maja.

PP.: Bal Fran., do Tuligłów. — Chyliński Edw., do Rosyi. — Dylewski Mar., do Rolowa. — Frank Ferd., do Nahaczowa. — Macewicz Gust., do Kijowa. — Nowaczyński Edw., do Dydiatycz. — Szabo Kar., do Bożykowa.

TEATR.

Dziś (teatr niemiecki.) **„Die Grille"**, obrazek wiejski w 5ciu aktach, na korzyść Panny *Ottilii Genée.*

Jutro (przedstawienie ruskie) przy rzęsistem oświetleniu jako w przeddzień rocznicy 15. maja 1848: **„Pidhirane,"** nowy melodramat w 3 aktach z muzyką Michała Wierzbickiego, pocztem będzie odśpiewany *hymn narodowy.* Na zakończenie obraz z żywych osób oświecony ogniem bengalskim.

W poniedziałek (na scenie polskiej) po raz pierwszy: **„Zuch mimo chęci"**, krotochwila w jednym akcie naśladowana z francuskiego — poczem **„Junacy** czyli **portret pani Putyfarowej"**, komiczna operetka w 1 akcie przekład W. L. Anczyca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. maja 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	‴					
7. god. zrana	324.31	+ 13.1	67.7	zachodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	325.52	+ 15.6	64.4	„	„	pochmurno
10. god. wiecz.	326.64	+ 12.0	73.9	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 12. maja.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	10	5	15
Dukat cesarski	„ „	5	11	5	16
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	78	8	94
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	67	1	70
„ papierowy rosyjski	„ „	1	43	1	45
Talar pruski	„ „	1	62	1	63
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	70	20	71	13
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	73	70	74	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	85	74	57
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	75	80	76	63
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	208	--	210	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. maja.

	złr.	kr.
5% Metaliki	71	65
5% pożyczka narodowa	76	40
Losy z 1860 roku	94	05
Akcye banku wiedeńskiego	804	—
„ „ kredytowego	186	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	30
Srebro	107	25
Dukat pojedynczy	5	15½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.40	67.50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	76.10	76.25
od kwiet. do paźd. po 5%	76.10	76.25
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	81.30	81.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.40	71.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.50	71.60
dtto. po 4½%	63.75	64.—
dtto. „ 4%	56.25	56.75
dtto. „ 3%	42.25	42.50
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.50	159.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	154.25	154.75
Przez. do wyl. z r. 1854	88.25	88.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	93.80	93.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.90	97.10
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	88.80	88.90
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	67.50
„ „ „ 4½%	63.—	63.50
„ „ „ 4%	55.50	56.—
„ „ „ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	57.—	58.—
„ „ „ 2¼%	51.—	52.—
„ „ „ 2%	47.50	48.—
dtto. z procent. za granicą 1¾%	40.—	40.50
„ „ „ 5%	71.50	72.—
„ „ „ 4½%	67.25	67.75
„ „ „ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.25	90.75
Wyż. Aust.	87.50	88.50
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92.—	92.50
Morawii	87.—	88.—
Szląska	90.—	91.—
Styryi	88.50	89.50
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	74.90	75.25
Banatu Tem.	73.—	73.75
Kroacyi i Slawonii	74.75	75.75
Galicyi	73.75	74.25
Siedmiogrodu	70.75	71.25
Bukowina	70.80	71.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.50	71.60
Banat Temesz.	71.—	71.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	94.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ „ 4%	57.—	57.50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ „ 3%	57.—	57.50
„ „ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	27.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	23.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	20.50
„ 2% „ 100 „	—.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	—.—	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	801.—	803.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185.10	185.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	586.—	588.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	79.25	79.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1812.—	1814.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	190.20	190.40
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	233.—	234.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	135.25	135.75
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	208.50	208.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	59.—	60.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	169.—	169.25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	123.—	123.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	705.—	707.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	258.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143.50	144.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	496.—	497.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	230.—	232.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	265.—	267.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	368.—	372.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.75	103.25
przeznaczone do los. po 5%	92.40	92.60
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.90	88.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	81.—	81.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	84.—	85.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	78.50	79.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	112.25	112.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	107.75	108.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.75	93.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.25
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	88.—	88.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.75	95.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6 Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.—	126.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	85.75	86.25
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.75	49.25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.75	27.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	112.50	113.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „	26.75	27.25
St. Genois „ 40 „ „	27.—	27.50
Windischgrätza 20 zł. „	17.75	18.25
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	12.75	13.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	91.20	91.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	91.30	91.50
Genua za 100 lir. piem.	43.—	43.10
Hamburg za 100 M. B.	81.20	81.30
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	108.90	109.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	43.10	43.15
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	43.35	43.40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wołosk.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.14	5.15
dtto. pełnej wagi	5.14	5.15
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.70	8.71
Rosyjski imperyał	8.93	8.95
Talar związkowy	1.60½	1.61½
Srebro	107.—	107.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.